

ΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

Η ΡΩΜΑΝΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΒΟΥΓΑΡΟΚΤΟΝΟΥ

Μιχαήλ ὁ Μῆδυσος. Ὁ Βασιλεὺς ἀνέρχεται σὲ ὕψηλά ἀξιώματα. Ἐνα σκάνδαλο μέσα στὰ ἀνάκτορα. Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Βασιλείου. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ ἀδελφὴ τῶν αὐτοκράτορες. Ἡ ἀντιήγλια τοῦ Βασιλείου πρὸς τὸ Βάρδα. Ἡ διαβολὴς τοῦ στὸ Μιχαήλ. Ἐνα σατανικὸ σχέδιο. Πῶς ἔπεσε ὁ Βάρδας στὴν παγίδα. Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ὁ Βασιλεὺς ὀρκίζονται στὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Ἡ στυγερὴ δολοφονία τοῦ Βάρδα κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Εἶδαμε στὸ προηγούμενο φύλλο τὰ διάφορα ἐλαττώματα τοῦ αὐτοκράτορος Μιχαήλ ΙΙΙ, ὁ ὁποῖος βασιλεύει στὸ Βυζάντιο τὴν ἐποχὴ τοῦ ὁ Βασιλεὺς μπῆκε στὴν Αὐλὴ. Ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερο ἐλάττωμά του, ποὺ δὲν τὸ ἀναφέραμε ἄκόμα, ἦταν ἡ μέθη. Γι' αὐτὸ μάλιστα ἔπνευε γνωστὸς στὴν Ἱστορία μὲ τὸ ὄνομα «Μιχαήλ ὁ Μῆδυσος». Ὁταν ὁ Μιχαήλ ἔπνευε, οὔτε τί ἔκανε ἤξερε, οὔτε τί ἔλεγε. Διέτασσε κ' ἐθανάτωναν, χωρὶς λόγο, τοὺς πολίτας καὶ διέτριπε τὶς χειρότερες τρελλές.

Ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ γίνῃ κανεὶς εὐχάριστος στὸν ἔκδοτο αὐτὸν αὐτοκράτορα, ἦταν νὰ συμμορφῆται καὶ νὰ ἐπιπροσῆται τὰ τρελλὰ γλέντια του. Ὁ Βασιλεὺς τὸ κατάλαβε γρήγορα αὐτὸ κ' ἀπεφάσισε νὰ ἐπωφεληθῇ γιὰ ν' ἀναδειχθῇ ἀκόμη περισσότερο.

Πράγματι ὁ αὐτοκράτωρ, βλέποντάς του πάντοτε στὸ πλεῖστον, στὶς διάφορες διασκευάσεις του, τὸν συμπαιθεῖ ἀπὸ ἡμέρα σὲ ἡμέρα πῶ πολλὰ καὶ, δταν, στὰ 856, ἔμεινε κενὴ ἡ θέσις τοῦ Μεγάλου Στανιλάζου, τοποθέτησε σ' αὐτὴ τὸ Βασίλειο. Ἐπειτα ἀπὸ ἔξη χρόνια πάλι ἔμεινε κενὴ ἡ θέσις τοῦ Ἀνιλάζου, ἐπειδὴ ὁ Ῥωμανός, ὁ ὁποῖος τὴν κατείχε ὡς τότε, εἶχε ὑποπέσει στὴ δικαιοσύνη τοῦ αὐτοκράτορος. Ἀμέσως ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος εἶχε γίνῃ περὶ ὁ λατρευτὸς εὐνοούμενος τοῦ Μιχαήλ, τὴν κατέλαβε καὶ αὐτὴ. Συγχρόνως ὁ Μιχαήλ τὸν δόνησε καὶ πατρίδιο καὶ τὸν ἐπ'ἀντιρρως, χωρίζοντας τὸν ἀπὸ τὴν πρώτη του γυναῖκα τὴν ὁποία εἶχε ἀπὸ τὴ Μακεδονία, μὲ τὴν εὐνοούμενη του Εὐδοκία.

Ἡ Εὐδοκία ἦταν γυναῖκα ἐξαιρετικὰ ὀφθαλμὴ καὶ ὁ Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ χρόνια τὴν ἀγαποῦσε, ἐξακολουθοῦσε ἄκόμα νὰ τὴν λατρεῖ. Ὅπως βεβαιώνουν οἱ ἱστορικοὶ, παντρευνήσας τὴν μὲ τὸ Βασίλειο, θέλησε νὰ κρῖνῃ τὸ δεσμεῖ ποῦ τὸν ἔνωσε μαζί της. Οἱ ἴδιοι ἐπιστὴς ἱστορικοὶ ἀποδίδουν στὸν αὐτοκράτορα τὴν πατρὸτητα τὸν δὺν πρώτων παιδιῶν τοῦ Βασιλείου.

Μὰ ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν στενοχωροῦσε καθόλου τὸ Βασίλειο, ὁ ὁποῖος τὰ ἤξερε καὶ τὰ περίμενε ὅλ' αὐτὰ πρὶν ἄκόμα παντρευθῆ τὴν Εὐδοκία. Ἐξ ἄλλου κ' αὐτὸς ἀντιπέδιλε τὰ ἴσα στὸν αὐτοκράτορα, γιατί εἶχε φίλην τὴν ἀδελφὴν τοῦ Μιχαήλ, Θεόλα καὶ, ὅπως αὐτὸς ἔκρινε τὰ μάτια του στὶς σχέσεις του μὲ τὴ σύζυγό του, εἶται κ' ἔδεινε ἔκανε τὸ ἴδιο στὶς σχέσεις του μὲ τὴν ἀδελφὴ του...

Ἐντομεταξὺ ὁ Βασιλεὺς, μὲ τὴν διπλωματικότητά του καὶ μὲ τὴν ἐμπειροειρησία του προπαλασσῶν τὴν ἀνοδοῦ του σὲ ἀκόμη ὑψηλότερα ἀξιώματα. Ἡ φιλοδοξία του ἦναι ἀπεριόριστες, ὁ δὲ Βάρδας, ὁ ὁποῖος τὶς εἶχε ἀντιλήθει, συνήθεε νὰ λήθι στὸς φίλους του, μετὰ τὴν ἀποτυχίῃ τοῦ Ἀμμανὸ ἀτ' τ' ἀνάκτορα, στὴν ὁποία εἶχε συντελέσει κυρίως αὐτὸς :

— Εὐδοκία τὴν ἄλεπο, μὰ ἔβαλα στὴ θεοὶ τὴν ἔναι λιοντάρι, μὰ τὸ μὰς καταδοχθῆ ὄλους.

Καί, πράγματι, μὰ βουθὴ ἀλλὰ ἀγρία πάλι ἐπικρατήσεως εἶχε ἀρχίσει μετὰ τὸν Βάρδα καὶ τὸν εὐνοούμενον τοῦ αὐτοκράτορος. Ὁ Βασιλεὺς προσπαθῶν μὲ κἀνὴ τρόπο νὰ πείσῃ τὸ Μιχαήλ, ὅτι ὁ Βάρδας ἤθελε νὰ τὸν δολοφονήσῃ, γιὰ νὰ καταλάβῃ αὐτὸς τὸ θρόνον του, ἀλλὰ ὁ αὐτοκράτωρ γελῶν μὲ τὶς κατηγορίες του αὐτῆς. Τότε ὁ πονηρὸς Μακεδὼν, γιὰ νὰ πετύχῃ τὸ σκοπὸ του, προσπαθῶν νὰ προσεταιρισθῇ τὸ γαμπρὸ τοῦ Βάρδα Συμπάθου. Καὶ τὸ κατώρθωσε πράγματι αὐτὸ, προσεγγίζοντας τὸν Συμπάθου, στὸν ὁποῖο εἶπε ψέμματα ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τὸν ἐκτιμοῦσε ἐξαιρετικὰ καὶ ἤθελε πῶ τὸ καλὸ του, ἀλλὰ ὁ πενθερὸς του δὲν τὸν ἤρνευε νὰ

τὸν προστατεύσῃ. Ὁ Συμπάθου τὰ πίστεψε ὅλ' αὐτὰ κ' ἔγινε ἔξω φρενῶν κατὰ τοῦ Βάρδα. Τότε ὁ Βασιλεὺς ἐπανελάβε τὸν αὐτοκράτορα τὶς ἐναντίον τοῦ Βάρδα κατηγορίες του καὶ ἐπικαλέστηκε μάλιστα, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τὸν λεγομένων του, καὶ τὴν μαρτυρία τοῦ Συμπάθου, ὁ ὁποῖος δὲν ἔδιστασε νὰ ὁμολήσῃ στὸ Μιχαήλ, ὅτι πράγματι ὁ Βάρδας συνομιλοῦσε ἐναντίον του.

Αὐτὸ ἐκλόνησε πῶ τὶς πεποιθήσεις τοῦ αὐτοκράτορος καὶ, οἰγιανὰ, ὁ Μιχαήλ ἀπεφάσισε νὰ ξεροτρωθῇ τὸ Βάρδα. Μὰ ἦταν πῶ τὸ δύσκολο αὐτὸ, γιατί ὁ Βάρδας ἦταν πανίσχυρος. Στὴν Κωνσταντινούπολι τὸν ἐσέβοντο ὅσο καὶ τὸν αὐτοκράτορα καὶ εἶχε στὴ διάθεσί του ὅλα τὰ στρατεύματα τῆς προτετιμῆς, τὸν ὁποῖον ἦταν ἀρχηγὸς ὁ γυῖος τοῦ Ἀντίγονος. Ἐτσι, κἀνὴ ἀπέπειρα ποῦ θὰ γινόταν ἐναντίον τοῦ Βάρδα στὸ Βυζάντιο, ἦταν ἐκ τὸν προτέρων καταδικασμένη ν' ἀποτύχῃ. Γιὰ νὰ τὸν κτυπήσῃ κανεὶς, ἔπρεπε νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τοῦς ὁπαδοῦς του. Γι' αὐτὸ ὁ Βασιλεὺς ἔπεισε τὸν Μιχαήλ ν' ἀναγγεῖλῃ ὅτι θὰ ἐξεστράτευε στὴν Ἀσία, ἐναντίον τὸν Ἀράβων. Ἐτσι ὁ Βάρδας, ὁ ὁποῖος ἀναγκαστικὸς θὰ τὸν συνώθεε στὴν ἐστρατεία αὐτὴ, θὰ ἔπρεπε ἀνυπερόραστος στὰ χέρια τὸν ἔχθρον του.

Ὁ Βάρδας τὰ εἶχε πληροφορηθῆ ὅλ' αὐτὰ καὶ οἱ φίλοι του τὸν ἐπιδοῦλεσαν ν' ἀμυνθῆ καὶ ν' ἀρηθῆ νὰ συνοδεύσῃ τὸν αὐτοκράτορα στὴν ἐκστρατεία. Μὰ αὐτὸς δὲν ἔδινε καὶ μεγάλη σημασία, γιατί, τόσο ὁ αὐτοκράτωρ, ὅσο καὶ ὁ Βασιλεὺς, ἔκαναν ὅτι μορφοῦσαν γιὰ νὰ κερδίσουν τὴν ἐμπιστοσύνην του καὶ νὰ τὸν παρασύρουν ἐκλόωτερα στὴν παγίδα. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως μάλιστα ἐπῆραν κ' οἱ δῶο τους μαζί μὲ τὸ Βάρδα στὴν ἐκκλησία τῆς Παναγίας τῆς Χαλιποπόλεις καὶ ἔκει, μπροστὰ στὸν Πατριάρχη Φώτιο, ὀρκισθῆσαν : αὶ οἱ δῶο τους στὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ὅτι ὁ Βάρδας δὲν εἶχε νὰ φορηθῆ τίποτε ἀπ' αὐτοῦς. Πεισμένοι περὶ ὁ Βάρδας, ἀπεφάσισε νὰ φύγῃ μαζί τους. Ἐτσι ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος ἐμελεε νὰ γίνῃ ἐπισημὸς, εἶχε πετύχει τὸ σκοπὸ του.

Ἀμέσως ὁ αὐτοκράτωρ μὲ τὴν Αὐλὴ του καὶ τὸ στρατὸ διεσκορμίσθησαν στὴν Ἀσία. Ἐκεῖ ὁ Βασιλεὺς μὲ τοὺς ἄλλους συνομητῆς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν δλοι συγγενεῖς του καὶ στενοὶ τοῦ φίλου, τοὺς ὁποῖους εἶχε μνηστὴ στὸ σχέδιό του, περίμενε τὴν στιγμή πῶ θὰ δέντασε ὁ αὐτοκράτωρ γιὰ νὰ θρῆσῃ. Μὰ ὁ Μιχαήλ ἀνέβαλε διαρκῶς. Τότε ὁ Βασιλεὺς, γιὰ νὰ ἐπαυχίῃ τὰ γεγονότα καὶ νὰ ἐρεθίσῃ ἀκόμη περισσότερο τὸν αὐτοκράτορα ἐναντίον τοῦ θεῖου του, ἄρχισε νὰ ποῦ τὸν τὸν τὴν αὐθάδεια τοῦ Βάρδα, ὁ ὁποῖος εἶχε στήσει τὴ σκηπὴν του σ' ἓνα λόφο πῶ ἔδωκε τῆς πευθιάδος ὅπου βρισκόταν ἡ αὐτοκρατορικὴ σκηπὴ.

Ὁ Βάρδας δὲν ἄργησε νὰ πληροφορηθῆ τὴν λεπτομερῆς ὁλόκληρη τὴν συνομοσία, ἡ ὁποία εἶχε ἐξυκαθῆ ἐναντίον του. Μὰ, γενναῖος καθὼς ἦταν, περιμρονῶν τὸν κίνδυνον καὶ ἦταν βέβαιος ὅτι θὰ κατώρθωνε νὰ τὰ βγάλῃ πέρα. Γιὰ νὰ δεῖξῃ μάλιστα στους ἔχθρους του τὴν περιφρόνησί του, φέρσε ἓνα πρῶτὴ τὴν πῶ λαμπρὴ του στολὴ καὶ, ἔμπροσ, συνοδευόμενος ἀπὸ πολὺἀριθμὸ ἀκολουθῆ, ἐπῆγε, ἀπὸ πῶ τὸν πρῶτος, στὴν ἀναφορὰ τοῦ αὐτοκράτορος.

Ἐκεῖ τὸν ἐπερίμενε ὁ Βασιλεὺς. Ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς ἀλλοφρον, αὐτὸς εἶχε τὴν ὑποχρέωσι νὰ δεχθῆ τὸν ἀντιβασιλεῦ καὶ νὰ τὸν ἐισαγάγῃ, κρατώντας του, σύμφωνα μὲ τὴ συνθήκη, ἀπὸ τὸ χερί, κοντὰ στὸν αὐτοκράτορα. Ὅταν ἐμπῆκε στὴ σκηπὴν, ὁ Βάρδας κἀθηκε δίπλα στὸ Μιχαήλ καὶ ἄρχισε νὰ κωνθεντιζῆ μαζί του. Σὲ μὴ στιγμή ὁ αὐτοκράτωρ μούκλεισε τὸ μάτι του, δείχνοντας στους συνομητῆς, οἱ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ

Μιχαήλ Βαγνερ

ΑΠΟ ΤΑ ΣΠΑΝΙΑ ΚΑΙ ΑΥΣΕΥΡΕΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΕΒΡΑΪΚΑ ΜΟΙΡΟΛΟΓΙΑ

Πρό ετών βρέθηκε στην Έπιτάνσο ένα παμπάλαιο χειρόγραφο, του 13ου αιώνας, με Έβραϊκά μοιρολόγια για την καταστροφή της Ιερουσαλήμ... Τα μοιρολόγια αυτά μεταφράστηκαν τότε, στην Έλληνική, δημοσιεύουμε δε σήμερα το πιο παθητικό και πονεμένο ξς αυτών :

(Οι όφθαλμοί μου, οι όφθαλμοί μου αναλύονται εις ύδωρ επί τη καταστροφή της Ιερουσαλήμ.)

Ώχου, άκούστε με νά διηθώ νά σύρω μοιρολόϊ
 Ώχου, γιά τή Ιερουσαλήμ τή πολυήμενη
 Ώχου, όπου ἴονη κηρά βασίλισσα, κηρά κημαφομένη
 Ώχου, καί τώρα μ' ἐκρουσέψανε οί σκόλοι Ἀραβίτες
 Ώχου, όνδες ἦσαν ότρός νά πολεμήν στήν Άγία Ιερουσαλήμ
 Ώχου, καί έκλεισε όλα τά διάβατα, τά μέσα καί τά δεξω
 Ώχου, τότες δέν εἶχαν τί νά φάν καί χώνονται τής πείνα
 Ώχου, καί πήρε εις τή σκλαβία κορμία κημαφομένα
 Ώχου, καί πήρε Χαχάμη(1) καί Ραββάνμη(2) καί μάνες καί κηράδες
 Ώχου, καί πήρε νιός πήρε νιός πήρε παλληκάρια
 Ώχου, καί πήσαν τά Ιεριώτ(3) καί όσαυά τά κίλιαν
 Ώχου, καί όμο έκούβαλοσανε όν τή ποτάνη τή Περσά(4)
 Ώχου, σκότισαν μανάδες καί παιδιά καί αδελφοί καί αδελφίνα
 Ώχου, κλαίγουν ή μανάδες τά παιδιά
 (καί τά παιδιά τές μάνες
 Ώχου, καί κορασιόδες ή ευγενές ή
 (παρατηρημένες
 Ώχου, καί πάλα τούς έπήσανε καί
 (πολύ τυρωγιό τούς κίλιαν
 Ώχου, κάθοντα καί μοιρολογούν τών
 (τον τή λόγων λένε
 Ώχου, άδικο πού μάς ηήκαε άδικο
 (πού μάς ηήτε
 Ώχου, κλαίγουν γιά τούς πατέρες
 (τούς άδικοσκοτωμένους
 Ώχου, καί κείτοντα όμορφα κορμιά
 (στούς κίλιπους έαπλωμένα
 Ώχου, καί κείτοντα όμορφα Μπα-
 (χορημ(5) όν τά δένδρα κομένα
 Ώχου, καί κείτοντα όμορφα παιδιά
 (όν μηλι σατημένα
 Ώχου, κ' εἶχαν τή πλάκα προσκέφα-
 (λο τά νύεφι γιά σενδόνια
 Ώχου, καί τή μάρο τή κωνιαχίτ
 (γιά πάλωμα μεταξένια
 Ώχου, άλλους έφαγε τή σπαθί άί-
 (λου έφαγε ή πείνα
 Ώχου, τούς εἶχαν τά όνεγνια πρόγε-
 (μα καί τά θεμά προς δείτνω
 Ώχου, ό Θε μου πού εἶσαι στή ψη-
 (λά στούς ουρανούς άπάνω
 Ώχου, γιά ιδές τή Ισραήλ πού ναι
 (στην έξουσία
 Ώχου, γιά ιδές καί έλησιονήσανε μάς
 (καί παρηγόρησε μάς
 Ώχου, νά μήν ιδούν πλεϊό τά μάτια
 (μάς πλεϊό τήν έξουσία
 Ώχου, παρακώϊσέ σε, κέρσε μου, γίλιμα προσκενέσέ σε
 Ώχου, προσδώσε μάς τή Μωσαιοχ(6) μάς εις τήν Άγία Ιερουσαλήμ.

1) Ἰερήσι, 2) Διδάσκαλοι, 3) Περιγραφαί τής Πεντατέχου, 4) Εοφράτης, 5) Νότι, 6) Μωσείας.

όποιο βασικό είναι επίσης μέσα στη σκηνή ότι ή στιγμή της έκτελέσεως είχε φτάσει.

Πίσω από τόν Βάρδα, στεκόταν ο Βασίλειος, ό οποίος μη αναγνωριζόμενος παιά, σάλευε άπειρητικά τά κρηνα. Έξαινη τή στιγμή ο Βάρδας γύρισε άφανα πίσω, τόν ειλε καί κατάλαβε περί τίνος έπρόκειτο.

Τότε ο γενναίος ένεινος στρατηγός, βλέποντας ότι είχε πέσει παιά στήν παιγιά καί μη βοήσαντας άλλο τρόπο σωτηρίας, ώχτηκε στή πόδια τού Μιχαήλ καί άγριος νά τόν ζικτενή νά τόν σώσει.

Μά ο Βασίλειος τράβηξε άμέσως τή σπαθί του, δίνοντας τή σύνθημα στούς συνομητάς. Ἄμειος ένεινος όμορμων καί, μπρός στή μάτια τού αυτοκράτορος, κατακωμίσασαν κρηνολεκτικώς τόν άτυχή άντιβασιλέα. Με τέτοια λύσσα τόν κρηνοψαν, ώστε, όταν άπόσαναι παιά, μέ δυσκολία μπόσαν νά μαζέψουν μερικά κατακατόμενα κομμάτια του καί νά τά θάψουν...

Μετά τή δολοφονία, οι προκείμενοι στόν αυτοκράτορα καί στό Βασίλειο, άρχισαν νά διαδίδουν ότι τόν Βάρδα εἶχαν φρονίσει οί άδικοί τού αυτοκράτορος, γιατί εἶχαν άνακαλίξει ότι ο άντιβασιλέας συνομητόδες έναντιον του γιά νά τόν εκδοκώση. Μά κανείς δέν τή πιστερε αὐτό, άν καί ο Πατριάρχης Φώτιος, μέγας αλοκόλας, όταν ο αυτοκράτορας γύρισε στήν Πόλι, έσπευσε νά τόν συγχάρη γιά τή... διάσωσί του άπό τήν συνομητοσία τού Βάρδα!... Ὁ λαός πού ήταν πύ ελκινίτης καί πού άγαποῖσε τή Βάρδα, φώναζε στό περσάμη της βασιλικής πομπής: — Ἄλλομινό σου, Μιχαήλ, πού σκότισες τή θείο σου καί έχσες συγγενικό σου άμα!... Δυστυχία σου!... Δυστυχία σου!... ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ συνέχεια.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΙ ΘΡΥΛΟΙ

ΕΝΑ ΗΡΩΪΚΟ ΠΑΙΔΙ

Ο ήρωϊκός Βέλνεϋ. Τά πρώτα του χρόνια στη θάλασσα. Μιά προφητεία πού δέν έπαλλήθεψε. Η μικρούλα Ἀμερικανίς. Στη θάλασσα!... Η γενναϊότης καί ή αυτάρχηνης τού πατέρα του Βέλνεϋ. Ο καρχαρίας. Ο Βέλνεϋ μάχεται με τή θάλασσα τέρας. Τό φρικαστικό τέλος τού ήρωϊκου εφθέου.

Έδώ καί αρκετά χρόνια ζώσε ένας γενναίος Ιορτανός ναύτης, όνόματι Βέλνεϋ, ό οποίος έταξίδευε συνηθώς άπό τή Γαλλία στις Δυτικές Ινδίες καί στή ταξείδια του έπαρνε πάντα μαζί του τή νοναχογιό του, ένα παιδί όχτώ χρονών.

Ο Βέλνεϋ — αυτό ήταν τή όνομα τού παιδιού — φαινόταν πως άγαποῖσε τή θάλασσα κ' εἶχε μάθει άπό μικρός νά κολιμπά, νά πήδη μέσα στή κίματα καί νά σκαρφαλώνη στή ψηλότερο μέρος τού καταστρώ με μοναδική ψυχραιμία. Έδειχνε μάλιστα τέση δυναμική τήλμη, ώστε μιά μέρα ο κυβερνήτης τού πλοίου έστει στό Βέλνεϋ : — Ἄν έξακολουθήσει έτσι ο γιός σου, σε βεβαίωνω πως σε λίγα χρόνια θά γίνη καλύτερος άπό σένα.

Ο πατέρας τού Βέλνεϋ, άκούοντας αυτά τή ένδοσιωδή λόγια, χάθηκε υπερβολικά κ' αισθάνθηκε μέσα του μιά βαθιά ικανοποίηση πού θ' άφηνε πίσω του έναν άξιο διάδοχο. Τά πράγματα όμως, καθώς θά ιδούμε παρακάτω, δέν έδικαίωσαν δυτικώς τις έλπίδες του.

Σ' ένα ταξείδι, μέσα στή ίδιο πλοίο όπου βοήσανταν ο Βέλνεϋ με τή γιό του, ό οποίος εἶχε μεγαλώσει τώρα καί τέσσερα χρόνια, επιβίβαστηκε κ' έβγας Ἀμερικανός μαζί με τήν κορη του, μιά μικρούλα τέσσεραρον χρόνων. Τό κοριτσάκι αὐτό, μιά μέρα, καθώς περιφερόταν σόνω του στό καταστρώμα, γλιστροῖσε κ' έπεσε στή θάλασσα. Ο Βέλνεϋ, πού ένυχε νά παριστάνη στήν τραγική αὐτή σκηνή, χωρίς νά διάστει καθόλου πηδινή στό νερό γιά νά τή σώσει. Πραγματικώς δε, ύστερα άπό λίγες στιγμές, κατόρθωσε νά πιάσει τή μικρούλα καί, βαστώντας τή με τόνα χέρι ένώ με τ' άλλο κολιμπώσε, κίνησε νά φτάσει τή πλοίο. Έξασα όμως ειδή έβαν πελώριο καρχαρία πού διεκρινόταν με όρημν πρός τή μέρος του!... Ἄρχισε τότε νά κωλή σέ βοήθεια με δυνατή φωνή.

Οί επιβάτες καί οί ναύτες, άκούοντας τις άπελπισμένες κραυγές τού Βέλνεϋ, βήσαν δίπλα στό κατίστρωμα καί παρακολουθούσαν με φριχή τή θέμα, χωρίς όμως νά τολμήσει κανένας νά κινήθη άπό τή θέση του. Μερικοί ναύτες μόνο άρχισαν νά προσβολέν έναντιον τού άπασιού κήτους, αλλά εκείνω, άνηφρόντας τις σφαιρές, έξακολουθούσε νά προχωρή κ' έβίθαν επάνω στή δυό θηλιά του, άνοίγοντας τρουκατικά τή τεράστιο στόμα του!... Τό πλήρωμα εἶχε παγωήσει τώρα άπό τή φριχή!...

Κατά τήν κορημία αὐτή στιγμή, ό δωδεκαετής Βέλνεϋ, βλέποντας τόν πατέρα του νά κινώνηται, άρπάξε γρήγορα ένα κημάκι καί, δομώντας άφουκα προς τή θάλασσα θηγίο, έβγασε βιάζομαι τή κημάκι, μέ θαυμαστή έπιδειξιότητα στό στήθος του. Ο καρχαρίας, σπαράζοντας άπό τόν πόνο, χιμήξε με μανία έναντιον τού παιδιού. Ὁ πατέρας, μόλις άνηλλαγη άπό τήν καταβίβή τού κήτους, έπανέκρησε άμέσως τήν ψυχραιμία του καί γύρισε γρήγορα στό πλοίο μαζί με τή μικρή πού εἶχε σώσει... Έντομεταξύ ο Βέλνεϋ έξακολουθούσε ν' άγωνίσειτα άπεγνωσμένα έναντιον τού καρχαρίου, ό οποίος εἶχε έξαγριωθή παιά καί κνηνοῖσε με λύσσα τή λεία του.

Τό παιδί, άφοῦ έδωσε δυό - τρία πληγμάτα άκόμα στή θηγίο, βλέποντας ότι δέν κατόρθωνε νά τή σκοτώσει, άναγκάστηκε νά εγκαταλείψει τόν άγώνα καί νά έπιστρέψη στό πλοίο.

Οί ναύτες, μόλις τόν ειδαν νά πλησιάζη, τού ρίξαν άπ' τή κατάστρωμα χοντρά σκονιά, άπό τά όποια έξαινος δέν άργησε νά πασιθί. Ένώ όμως βρισκόταν κρημασιμένος, λίγο πού πάνω άπ' τή νερό, κ' έπροσπαθούσε νά σκαρφαλώση, ο καρχαρίας, βλέποντας νά τού διαφεύγη τή θύμα του καί σπαγωμένος άπό τόν πόθο της έκδικήσεως, συνεκέντρωσε όλες τούς τής δυνάμεις καί, κινώντας ένα φοβερό σάλτο, άρπάξε τή δυστυχισμένο παιδί μέσα στή φοβερά δόντια του καί τή έσχισε στή δυό!...

Τό πλήρωμα εἶχε παγωήσει άπό τή φριχή...

